

Lady Dracula

Horror- comedie in twee bedrijven

door

TIM KELLY

vertaling

Bas de Haas

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LADY DRACULA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1980 by Pioneer Drama Service
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

KIM - student, tienerleeftijd

OPAL - idem

ROBERT - idem

SUSAN - verstandelijk gehandicapt meisje, 15 jaar, met afschuwelijke eetgewoontes: vliegen en spinnen

Mevrouw SINK - moeder van Susan, huishoudster, vreselijk mens

LOUISA - stichter van de Quaedthuis Academie, begin 20 jaar

ESTELLE - student

MONA - dienstmeisje

MARCUS - dienaar van Lady Dracula

TOD - broer van Louisa, één jaar ouder, mede-stichter van de Quaedthuis Academie met vernieuwende ideeën op opleidingsgebied

CAMILLE - lerares met belangstelling voor Amerikaanse geschiedenis en literatuur

LADY DRACULA - vampier, ging vroeger als Mina Murray door het leven; een schoonheid, maar meedogenloos en dodelijk

DUFFY - inspecteur van politie, vampiers zijn buiten zijn bevattingvermogen

WALLACE - zijn collega

Dr. FINLAY - expert op het terrein van ziekten van het bloed

VAN HELSING - vermaard arts en toegewijd vampierjager

Eventueel nog andere studenten en OSCAR!

Opmerking: Verschillende rollen zijn zowel door dames als heren te vervullen.

Plaats: De Quaedthuis Academie, een particuliere school op een afstand van ca. 60 km van Manhattan, in Westchester County, New York

Tijd: Heden.

Eerste bedrijf:	Scène 1: 's avonds. Scène 2: twee avonden later
Tweede bedrijf:	Scène 1: de volgende namiddag. Scène 2: diezelfde avond. Scène 3: bij zonsopgang.

DECOR: De bibliotheek en studiezaal van de Quaedthuis Academie, een landhuis in het plattelandsgedeelte van Westchester County in de staat New York. Gedurende tientallen jaren heeft het oude huis leeggestaan en is het vervallen geraakt. Echter is het kortgeleden heropend als opleidingsinstituut en is er alles aan gedaan om de ruimte comfortabel en geschikt voor studiedoeleinden te maken. Midden achter is de hoofdingang, waar zich een kleine vestibule achter bevindt met een uitgang naar achter het toneel, die leidt naar andere delen van het grote huis. Terzijde van de hoofdingang staan twee tafels met stoelen er omheen, met op elke tafel een lamp, studieboeken, etc. Links dubbele openslaande deuren naar het terras, links op de voorgrond een grote boekenkast, gevuld met lijvige boeken. Eventueel kan de kast in de muur ingebouwd zijn. Rechts een open haard met boven de schoorsteenmantel een grote spiegel. Rechts achter een deur naar een kantoortje. Rechtsvoor een deur naar andere delen van het huis. Op de voorgrond staan links twee gemakkelijke stoelen aan weerszijden van een klein tafeltje, en rechts de sofa. Dit laatste meubelstuk heeft nog een andere functie, nl. de doodskist van Lady Dracula! [zie Aanwijzingen voor het gebruik van de sofa en andere effecten die in de tekst worden genoemd]
Een schellekoord hangt aan een der muren. Daarnaast kunnen allerlei voorwerpen toegevoegd worden om de bibliotheek een 'muf' aanzien te geven, zoals oude tapijten, schilderijen, een kaarsenstandaard, enz. Verder is het gewenst, omdat de bibliotheek

ook als studiezaal in gebruik is, deze een academisch uiterlijk te verschaffen door veel boeken, en misschien een grote globe of wandkaart, of een geraamte een plaats te geven, alles wat die indruk versterkt kan daarvoor gebruikt worden.

Voor de ramen en deuren draperieën of donkere gordijnen.

Zodra het licht in het huis langzaam uitgaat hoort men wolvengehuil.

LADY DRACULA
by
TIM KELLY

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1

Als het doek opgaat is het avond. Er brandt een vuurtje in de open haard. Kim zit aan de rechter studeertafel. Opal staat bij de boekenkast te bladeren in een boek. Het geluid van een huilende wolf.

OPAL: (*Schrikt op*) Daar is het weer!

KIM: (*In haar boek verzonken*) Wat?

OPAL: (*Slaat het boek met een klap dicht en zet dit terug op de plank*) Dat vreselijke gehuil. Het is een wolf.

KIM: (*Lacht*) Er zijn geen wolven in Westchester County. Althans niet van de vierbenige soort.

OPAL: Je kan er om lachen als je wilt, maar er hangt iets onheilspellends hier in de lucht.

KIM: (*Kijkt op*) Je hebt last van je zenuwen.

OPAL: (*Angstig*) Het is de hele atmosfeer hier op Quaedthuis. Ik kijk voortdurend achterom alsof ik half en half verwacht dat er iets verschrikkelijks opdoemt.

KIM: (*Met achterdocht*) Welke boeken was je aan het lezen?

OPAL: Een studie over buitenzintuiglijke waarneming.

KIM: (*Gaat op de sofa zitten*) Daar heb je het al. Jij bent geïnteresseerd in excentrieke onderwerpen, je slaapkamer kijkt uit over een oud kerkhof en je hebt een koortsachtige verbeelding.

OPAL: Je zal wel gelijk hebben, maar mijn gevoel zegt me iets anders.

KIM: Geloof me. Er zijn in deze buurt geen wolven. (*Als ware het om haar woorden te logenstraffen klinkt op dit moment een zeer luid gejang. Zelfs Kim is even van haar stuk gebracht*) Een arme hond die met zijn poot in een klem terecht is gekomen.

OPAL: In deze streek is er niemand die jaagt of klemmen zet.

KIM: Er woonden lang geleden veel boeren hier. Misschien een vossenklem die ze vergeten zijn.

OPAL: Ik heb dit gehuil elke nacht gehoord sinds ik hier ben.

KIM: Jij bent de enige die denkt dat er iets bijzonders is. Als je daar zo over inzit, waarom ga je dat dan niet buiten uitzoeken? Ik zeg je dat het een wilde hond is.

ROBERT: (*Komt midden achter op met een kubusvormig voorwerp, afgedekt met een doek, in de hand. Charmant*) Over wilde honden gesproken, hier ben ik.

OPAL: Wat heb je daar?

ROBERT: Mijn studieproject.

KIM: Mogen we alvast eens kijken?

ROBERT: *(Naar het midden)* Waarom niet?

OPAL: Je was toch bezig met een studie van de levensduur van modderschildpadden.

ROBERT: Vergeet het maar. Modderschildpadden mogen dan een lange levensduur hebben, maar er is niets opwindends aan.

OPAL: Als je de schildpadden aan de kant hebt gezet, wat heb je dan gekozen?

KIM: *(Spottend)* Denk eraan, Robert. Wij zijn een uitgelezen gezelschap studenten. Welk project we ook kiezen, het moet intelligent zijn...

OPAL:uniek....

KIM:fantasievol....

OPAL:origineel.

ROBERT: Daarom heb ik de schildpadden laten vallen. Ze zijn niet intelligent. Ze zijn niet uniek. Ze zijn niet fantasievol. Elke schildpad is een kloon van een andere. Een modderige kloon, mag ik wel zeggen.

KIM: Geen schildpadden dus, maar wat wel? *(Met een ondeugende glimlach haalt Robert het doek van het voorwerp af. Het is een glazen bak met een deksel, ongeveer als een klein aquarium. Binnenin fladdert iets donkers)*

OPAL: *(Ongemakkelijk)* Het lijkt een muis met een cape om.

ROBERT: Je wordt warm.

KIM: *(Loert schuins naar het 'project')* Is dat een... vleermuis?

ROBERT: Het is.... een vampier!

KIM en OPAL: Een vampier?

ROBERT: Ik heb een paar dagen terug ontdekt dat dit een uitstekend leefgebied is voor de "carnivorus vampyrus" *(Met nadruk)* Dit is een vleesetende vleermuis! *(Hoewel Kim en Opal het weinig aantrekkelijk vinden, zijn ze wetenschappelijk genoeg om nieuwsgierig te zijn)*

KIM: Belachelijk. Vleermuizen in dit deel van het land behoren tot de familie van de "desmodus rotundus". Ze leven van insecten en vruchten. *(Opal pakt de bak van Robert aan en bestudeert de inhoud)*

ROBERT: Dat dacht ik ook altijd totdat ik op een avond over het oude kerkhof liep en zag dat dit bezaaid was met deze kereltjes.

OPAL: Ik vraag me af waar ze van leven.

ROBERT: Dat weet ik nog niet, maar ze hebben de tamme variëteit

helemaal verdreven. Daar heb ik er geen een meer van kunnen vinden.

KIM: Zorg maar dat je deze goed te eten geeft.

ROBERT: Ik krijg van Susan vliegen en zo.

OPAL: Walgelijk.

KIM: Dat is Susan ook. *(Vanachter het toneel komt het geluid van een ongezond gegriinnik van Susan. Zij komt op met verwarde haren, blootsvoets en met woeste ogen. Haar jurk is schimmelig van kleur en gescheurd en vuil. Ze is behoorlijk zwakzinnig)*

OPAL: Ik wou dat ze niet zo lachte.

KIM: Waar is mevrouw Sink? Susan mag niet zomaar in haar eentje rondzwerven.

OPAL: *(De vleermuis bedoelend)* Hoe heb je hem genoemd?

ROBERT: Ik weet niet eens of het wel een 'hem' is.

KIM: Waarom noem je hem niet Oscar?

OPAL: Dat vind ik leuk.

ROBERT: *(Haalt zijn schouders op)* Dan noem ik hem Oscar.

OPAL: Ik geloof dat het tijd wordt voor Oscar's dutje *(Kijkt naar hem)* Hij zal niet zo makkelijk een schoonheidswedstrijd winnen, wel? *(Robert doet het deksel op de bak en Opal zet die op tafel. Tijdens het gesprek van Robert, Kim en Opal heeft Susan geprobeerd een vlieg te vangen, hetgeen door Robert en Kim wordt gezien)*

KIM: Susan, wat doe je daar?

SUSAN: *(Grijpt voor het laatst in de lucht en vangt de vlieg. Ze hurkt neer de vlieg in haar hand houdend, bang dat die haar afgenomen zal worden)* Heb ik gevangen. Is van mij. Van mij.

KIM: *(Naar haar toe)* Wat heb je daar?

SUSAN: Vlieg.

KIM: *(Bevelend)* Laat los, Susan. Je weet dat je moeder het niet fijn vindt als je met insecten speelt.

OPAL: Wie anders zou met haar willen spelen?

ROBERT: Ik zei het toch al, Susan helpt me met voer voor Oscar.

SUSAN: Denk je maar. *(Slikt snel de vlieg in)*

KIM: Jakkas!

OPAL: *(Vol afkeer)* Dat is smerig!

ROBERT: Je zei dat je dat niet meer zou doen.

SUSAN: *(Als een verschrikt vogeltje rent ze naar de sofa, waar ze gaat zitten. Als een ondeugend kind)* Ik ben slecht.

OPAL: In ieder geval door wat je eet.

KIM: Je kunt ziek worden van het eten van vliegen. Je weet nooit waar die op gezeten hebben.

SUSAN: Mevrouw zegt dat als ik goed ben krijg ik alle vliegen die ik wil.

KIM: Welke mevrouw?

OPAL: Besteed geen aandacht aan haar. De helft van de tijd weet ze niet wat ze zegt.

KIM: Hoe ziet ze er uit? Die mevrouw?

SUSAN: Dat weet ik en jij moet ontdekken. *(Ze steekt giechelend haar duim in haar mond)*

SINK: *(Susan's moeder, komt rechts voor op. Een vrouw met een sterke wil, op haar manier stevig en niet goed in de omgang met jonge mensen. Ze is streng in het zwart gekleed)* Dus daar ben je, Susan. Jij slecht meisje. Wat heb je uitgespookt?

OPAL: Vliegen.

SUSAN: Ik liever kevers. Vliegen zo klein.

SINK: Waar zijn je schoenen?

SUSAN: Uitgedaan.

SINK: Dat zie ik ja, maar waar zijn ze nu?

SUSAN: Gelaten op kerkhof.

SINK: Ik heb je gezegd dat ik niet wil dat je daar speelt.

SUSAN: Zal pakken.

SINK: Jij gaat nu rechtstreeks naar je kamer, schiet op.

SUSAN: *(Blijft staan)* Ik honger.

SINK: Ik maak wel een boterham voor je klaar.

SUSAN: Wil ik niet. *(Ze grinnikt en rent rechtsvoor af)*

ROBERT: Susan gedraagt zich vreemd, mevrouw Sink.

SINK: *(Onverschillig)* Vreemder dan gewoonlijk?

ROBERT: Ja. *(Tot Opal)* Dit is niet de eerste keer dat ik haar hoor praten over een vrouw op het kerkhof.

SINK: Jij schenkt toch zeker geen aandacht aan wat Susan zegt? *(Op kritische toon)* Ik wist wel dat jullie studenten niet de grootste slimmeriken zijn.

ROBERT: Ik geloof niet dat Susan zo gek is als iedereen schijnt te denken.

SINK: Ik wel. Ze heeft haar gekte van mijn mans kant van de familie. Hij had een oom die beweerde dat hij met apen kon praten. Misschien kon hij dat ook wel. Hij leek zelf wel op een aap. *(Ze wil Susan achternalopen)*

OPAL: Mevrouw Sink?

SINK: *(Stopt en draait zich om)* Ja?

OPAL: U woont het langst van iedereen in deze buurt.

SINK: Geboren en getogen in de schaduw van Quaedthuis. Hoezo?

OPAL: Zijn er ooit... wolven in deze streek voorgekomen?

SINK: Wolven? Je bedoelt.... *(Doet spottend het gejack van een wolf na)*

ROBERT: Hoe kunnen hier nu wolven zijn. Het is maar zestig kilometer van hier tot New York.

SINK: Misschien zijn er wel wolven geweest, honderd jaar geleden. Nu niet meer.

KIM: Ik zeg steeds tegen Opal dat het een hond is die zo jankt, maar ze houdt stug vol dat het een wolf is.

OPAL: Ik kan heus wel het verschil horen tussen hondengeblaf en wolvegehuil.

SINK: Ik zou denken aan een beagle-hond. Die houden van blaffen tegen de maan als die vol is. Een hond, dat is wat je hoort.

KIM: *(Tot Opal)* Zei ik het niet?

SINK: Wolven, een vrouw op het kerkhof. *(Schimpend)* Jongelui. *(Rechtsvoor af)*

ROBERT: Mevrouw Sink heeft het niet zo op tieners.

KIM: Het is inderdaad een zuurpruim.

LOUISA: *(Komt uit het kantoortje rechtsachter op. Ze is elegant gekleed, is efficiënt, intelligent en modern. Ze heeft een schrijfblok en een potlood bij zich. Achter haar komt Estelle, een studente)* Dat is een interessant project dat je gevonden hebt, Estelle.

ESTELLE: Blij dat je het kunt goedkeuren, Louisa.

LOUISA: *(Komt naar het midden, tot Robert, Kim en Opal)* Wat kijken jullie treurig.

OPAL: Susan heeft een vlieg opgegeten.

LOUISA: *(Zuchtend)* Susan is moeilijk, maar jullie zijn allemaal intelligent genoeg om dat door de vingers te zien.

ROBERT: Ik denk niet dat die vlieg het met jou eens is.

LOUISA: De enige manier waarop mijn broer en ik er zeker van konden zijn mevrouw Sink in dienst te krijgen was om Susan op de koop toe te nemen.

KIM: Het schijnt dat ze een of andere geestverschijning op het kerkhof heeft gezien. Een mysterieuze dame.

LOUISA: Let niet op wat ze zegt.

OPAL: Je lijkt mevrouw Sink wel.

KIM: *(Snijdt ander onderwerp aan)* Robert heeft een schitterend project gevonden.

ROBERT: Zal ik je laten zien. *(Naar de tafel met de glazen bak, waar hij de bedekking afhaalt om te zien hoe het met Oscar is)*

LOUISA: *(Raadpleegt haar schrijfblok)* Estelle gaat aan het werk met golven.

OPAL: Ultrasonische?

ESTELLE: Nee, oceaangolven.

LOUISA: Er zijn maar weinig mensen die snappen hoe oceaangolven breken op het strand. *(Tot Estelle)* Ik verwacht een briljante scriptie.

ESTELLE: Dat kost wel wat tijd. *(Gaat naast Kim op de sofa zitten)*

LOUISA: Heb jij al een project uitgezocht, Kim?

KIM: Het effect van nierboontjes op verarmde teelaarde.

LOUISA: Je had geen praktischer onderwerp kunnen uitzoeken. De aarde om Quaedthuis bevat bijna geen voedingsstoffen meer.

KIM: Daardoor kwam ik ook op het idee. Ik heb wat grondmonsters genomen.

OPAL: Misschien ga ik iets met wolven doen.

LOUISA: Ik zou niet weten waar je die kunt vinden. Die je van nabij kunt bestuderen.

OPAL: *(Nadenkend)* Ik weet niet of ik het daarmee eens ben.

KIM: Robert is een genie.

LOUISA: Wat heb je daar, Robert?

ROBERT: *(Houdt de bak omhoog)* Oscar.

LOUISA: Oscar?

OPAL: Oscar met de tandjes.

KIM: Vleugeltjes.

ESTELLE: Wie of wat is Oscar?

MONA: *(Een dienstmeisje, komt op midden achter en verstoort de conversatie. Ze is jong en aardig en draagt een zwart jurkje met een gesteven witte schort)* Uw broer is terug van het station, juffrouw Wilson, samen met de nieuwe lerares. Het busje rijdt net de oprit op.

LOUISA: Dank je, Mona. Vraag of ze hier willen komen.

MONA: Ja, juffrouw. *(Af)*

ESTELLE: Nieuwe lerares?

LOUISA: Amerikaanse geschiedenis en literatuur. Ik wil graag hier met haar praten. Mijn kantoor is nog steeds niet klaar. De muren zijn net gestuukt.

ESTELLE: *(Staat op)* We begrijpen het.

KIM: *(Staat ook op)* Onze aanwezigheid is niet gewenst.

LOUISA: *(Kijkt op haar horloge)* Het is al tamelijk laat. Ik stel voor dat jullie er in kruipen.

ESTELLE: Iemand nog wat warme chocola?

ROBERT: Ik niet.

KIM: Ik wil wel een kopje. *(Estelle en Kim rechtsvoor af)*

OPAL: *(Roept ze na)* Maak geen rommel in de keuken. *(Tot Louisa)* Mevrouw Sink is zo lichtgeraakt op dat punt.

LOUISA: *(Gelaten)* Ja, dat geloof ik ook.

OPAL: Ik hoop dat ik vannacht eens goed zal slapen.

ROBERT: Tot morgen, Opal. (*Ze gaat midden achter af*)

LOUISA: Slaap lekker. Geen nare dromen.

ROBERT: (*Zet zijn project weer op tafel*) Over dromen gesproken....
Ik vraag me af of vleermuizen dromen.

LOUISA: (*Denkt even na*) Daar heb ik nooit bij stilgestaan. (*Gaat op de sofa zitten*)

ROBERT: Ik denk van wel. Het probleem is om het aan te tonen.

LOUISA: (*Kijkt op haar schrijfblok*) Heeft jouw project iets te maken met vleermuizen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto